



DFÆL·*bladet*

Medlemsblad for Dansk Forening for Ældre Lystfartøjer

Nr. 100 maj 2009



Fra forsømt til fantastisk

DFÆL har nu udsendt 100 blade

Fra forsømt til fantastisk

Engelsk Lady kom til ære og værdighed igen

Denne fine spidsgattede motorsejler levede sine første 30 år med forskellige engelske ejere, og kom i 1995 til Wilhelmshafen. Herfra kom hun på flere danske ejeres hænder, men endte i Mariager, hvor den nye ejer åbenbart gik helt i stå og efterlod hende utildækket i flere år – nærmest lænet op ad en lade. Her fandt Arne Sylvester hende i november 2006 i en sørgelige tilstand, men var ikke et sekund i tvivl. Han købte hende forholdsvis billigt og fik hende afsted til Havnsø Værft på lastvogn. Båden kunne kun med nød og næppe komme ind i værftets bådehal i januar 2007, hvorefter Arne og værftsfolkene i skøn forening gik i gang med et omfattende restaureringsarbejde. Det gamle dæk blev fjernet og et nyt lagt – teaken hertil blev skåret ud af en stor teakkævlé. Da dækket var hevet af, blev det halve af det øverste bord udskiftet, og lønningslisten fornyet.

Godt 5 måneder efter blev ”Sylvig” kørt ud af hallen og søsat. Trods 2 år på land tog hun næsten intet vand –

”Sylvig” af Rungsted (ex. Gyngleboy)

Bygget i mahogny på eg af
Hillyards Værft i Littlehampton, Sussex i 1965
Konstruktør: David Hillyard
Længde x bredde x dybgang: 11 x 3,05 x 1,5
Deplacement: 12 tons
Maskine: Thornycraft MK 108 diesel, 4-cylindret og på 38 HK.

Hjemmeside: <http://sylvig.dk>



Frank Steinbeck fra Havnsø værft kendte fra et tidligere værftsbesøg ”Gyngleboy”, som den dengang hed. Han gjorde Arne Sylvester opmærksom på båden, og de tog sammen over til Mariager, hvor den stod og lænede sig op ad en lade. Her kunne de jo konstatere at den trængte til en kærlig hånd, men sådan en var heller ikke svær at finde frem, for det var kærlighed ved første blik...

og herefter har familien kun haft idel glæde af og med hende.

Man kan egentlig godt se på båden at den ikke er dansk – man aner en anden tradition. Den strenge og næsten symmetriske formgivning af for- og agterterruf, og det store, frie fordæk, der giver mulighed for at slikke solskin i rigtige dæksstole. De helt lodrette for- og agterkarme på ruffene viser i dansk bådbyggertradition tilbage til engang i 20’erne, men ses langt senere i britisk båddesign. ”Sylvig” er så vidt vides den eneste Hillyard-båd i Danmark – og den er så typisk at engelske sejlere straks kan betegne den som sådan, når de møder den her i Danmark.

”David Hillyard er i England noget i retning af, hvad Aage Utzon er herhjemme”, siger Arne.

For en motorsejler har ”Sylvig” faktisk en ret stor rig, og Arne fortæller stolt at båden krydser fint, og at den



Det gamle dæk blev revet af, og et nyt lagt med 2 lag 14 mm krydsfiner med 7 mm teak ovenpå.

Teaken blev lagt i epoxy, skruet fast i nådderne med nogle specielle skruer med flangehoveder. Skruen sikrede afstanden mellem listerne, og flangerne spændte teaken ned i limen. Da limen var hærdet blev skruerne skruet ud, og nådderne fyldt op med sortfarvet epoxy. En superstærk og vedligeholdelsesfri løsning helt uden propper eller vandledende skruenhuller.

Besætningsmedlem "Carl" i dyb dørktrivsel i cockpittet. Bemærk skamlerne, der kan flyttes rundt, dels til at komme lettere op og ned fra cockpittet i havn, og dels som fodstøtter, når båden lægger øret til for sejl.







over lange distancer går 6 knob for sejl. ”Det er en ubeskrivelig lykkefølelse, der gennemstrømmer mig, når vi er kommet ud af havnen – går op i vinden og får sat sejlene, slukket motoren og kan glide lydløst og kraftfuldt gennem Sundet,” fortæller Arne.

Båden er i øvrigt – hvilket vægten også fortæller noget om – meget solidt bygget, ikke mindst med en kraftig klædning. Den er tegnet til at sejle ved the Solent – altså til at begå sig på Atlanten.

”Det er i det hele taget så dejligt at have sådan en båd.



Den gamle petroleumsovn blev udskiftet med en rigtig brændeovn med marieglas-rude, så man kan nyde flammerne mens man hygger sig i salonen. Varmen breder sig i hele båden, som kan lukkes helt til. I denne vinter gik turen f.eks. til Gilleleje – og helt uden problemer med at holde varmen trods frostvejret udenfor.

”Sylvig” knejser stolt i havnen. Med cockpitteltet på får man en lang sæson for sejlture. Under sejlads kan man færdes tørt i hele båden og opdager slet ikke regn og rusk, før man går på dækket.





Et kig ned i "Sylvigs" salon. Hvid maling og varm mahogny skaber en lys og smukt maritim atmosfære.

Den har jo historie, og der står respekt om den. Hvem kommer ellers ud for at komme ind i en overfyldt havn – sejle lidt rundt for at finde en plads, for så at se havnefogden og en fisker næsten vinke armen af led, råbende at vi godt må ligge her – og så på havnens bedste plads..."

Afslutningsvis slår Arne til lyd for at vi støtter bådværfterne mest muligt, ikke mindst på baggrund af sine utroligt gode erfaringer med samarbejdet med Havnsø Værft. "Jeg har fået en sådan respekt for deres ekspertise, håndværkertradition og lydørhed. De laver tingene så

perfekt og alligevel effektivt; værftet overholdt alle aftaler og deres oprindelige tilbud – og jeg kunne gå der hyggeligt og arbejdsomt sammen med dem og være en del af projektet, mens jeg sugede til mig. Det har været en helt igennem god oplevelse, og jeg er dem virkelig taknemmelig for deres indsats. Sådanne folk må vi gøre noget for at blive ved med at have – vi kan ikke undvære dem til vores gamle træbåde...."

Arne kommer i øvrigt til sommertræf i Stege, hvor du kan nyde hans fantastiske båd – men du kan også tage glæderne på forskud og for eksempel se hans fotologbog på bådens hjemmeside <http://sylvig.dk>



Barnebarnet Silja hygger sig i agterkahytten, hvor den ene køje er blevet slojftet og erstattet med et skrive- og navigationsbord. Under bordet en hylde til søkort. Kontorstolen er fastgjort til et særligt ophæng, som smeden har lavet, hvilket sikrer at stolen kan svinges ind under bordet, når den ikke bruges, men kan dreje frit, når den er fremme. Hvaltanden på hylden over bordet – med det runde stempel på – er fra Arnes far, som var hvalfanger ved Sydpolen i 24 år.